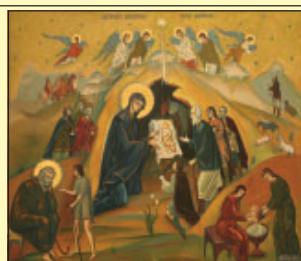

Pag. 3

Grupul Scolar
Stefan Anghel Băilești,
rezumat la final de
semestrul

Pag. 7

NASTerea DOMNULUI –
SĂRBATOAREA
DARULUI SUPREM

Pag. 8

Sport
N-a fost să fie
cum ne-am
așteptat

Gazeta de Băilești

Seria a X-a

Nr. 12

decembrie 2011

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

O manifestare spirituală de excepție

Pentru băileșteni a-și omagia emblema spirituală a devenit o tradiție. În fiecare an e comemorat marele actor Amza Pellea pe 7 aprilie – ziua de naștere și pe 12 decembrie – cea a trecerii în veșnicie.

Ieri, 12 decembrie 2011, Băileștiul a trăit un eveniment memorabil, în sensul că, față de anii anteriori, comemorarea celui plecat din viață pământească în urmă cu 28 de ani a coincis cu dezvelirea troiței înălțate de comunitate în amintirea marelui actor.

A fost înlocuită cea veche, montată în 1990, deteriorată de timp și intemperi, cu o veritabilă operă de artă, realizată de frații Buda, moți, absolvenți ai Universității din Cluj – Facultatea de Teologie.

Evenimentul s-a derulat în prezența unui număr impresionant de participanți, de la copii de grădiniță, la adolescenți, tineri, maturi, până la cei ajunși la vîrstă senectuții.

Prezentatorul succesiunii momentelor a fost d-l Marcel Boța, directorul Casei de Cultură, care nu întâmplător poartă numele de Amza Pellea. Sfintirea monumentului a fost oficiată de un sobor alcătuit din șapte preoți de la cele trei parohii din Băilești – evident pătrunși de importanță evenimentului. Momentul dezvelirii troiței a copleșit emoțional întreaga asistență și a avut ca protagonisti pe actrița Oana Pellea, pe primarul

Costel Pistrău, după care s-au depus coroane de flori din partea Prefecturii Dolj, a Primăriei și a Consiliului Local Băilești.

Alocuțiunile au avut darul să sublinieze importanța operei interpretative a artistului Amza Pellea, dar și mândria lui de a fi băileștean pretutindeni, element marcat prin celebrul citat aflat și pe troiță veche și pe cea nouă.

În puține, dar sugestive cuvinte, d-l prof. univ. Nicolae Giugea, prefectul județului Dolj, a evidențiat afectivitatea față de Amza Pellea în popor și în familia D-sale (până în 1983 a auzit oameni oarecare spuñând, referitor la programele TV de Revelion „Stau la televizor până trece Amza Pellea și pe urmă mă culc!”, iar

în prezent fiul D-Sale a membrat rolul marelui actor din filmul „Mihai Viteazul“.

Emotionată până la lacrimi, actrița Oana Pellea și-a exprimat în cuvinte de o deosebită încârcătură afectivă, atașamentul față de locul natal al tatălui și de cultul legitim al băileștenilor și al oficialităților comunitare pentru memoria și spiritul lui Amza Pellea.

Cu o venerație copleșitoare s-a adresat participanților d-l primar Costel Pistrău, care a omagiat personalitatea marelui băileștean și a marcat fără pompă și ostentație aprinderea luminilor festive consacrate sărbătorilor de iarnă. Inițiator al amenajării casei Memoriale „Amza Pellea“ și al „Drumurilor Luminii“, D-Sa și-a exprimat convingerea că respectivul peleinaj va intra în tradiția locală.

Impresionante alocuțiuni au avut elevele Cătălina Ionașcu, de la Școala Nr. 4 „Amza Pellea“ și Mihaela Dișa de la Liceul „Mihai Viteazul“ (întâmplător sau nu, potrivirea a fost semnificativă).

În continuare, o mare a participanților a alcătuit „Sirul luminii“ până la „Casa Memorială „Amza Pellea““, în admirația locuitorilor ieșiti la porți să vadă candelete aprinse în mers. În fața casei soborul de preoți a sfintit copia „Stelei lui Amza Pellea“, după cea din „Piața Timpului“ din București.

► Continuare în pag. 2

Cititorilor "Gazetei de Băilești" Le urăm un Craciun fericit!; celor care poartă numele de Stefan și Ion – sănătate și bunăstare și tuturor concetățenilor Noul An 2012 cu doriri de bine, de sănătate și de împliniri!

La mulți Ani!

Redacția

Mesajul primarului Costel Pistrău cu ocazia Crăciunului

Dragi băilesteni,

Ne mai despart de Crăciun putine zile, iar fiecare dintre noi este cuprins de spiritul acestei sărbători, în felul lui.

Anul acesta este unul special pentru Băilești, iar ca administrație locală am pregătit, asa cum se cuvine, orasul atât pentru băilesteni, cât și pentru vizitatori. Vă invităm să vă bucurați de iluminatul festiv care împodobeste orașul, parcul Tineretului, bradul traditional din centrul orașului, să participați la evenimentele ce vor avea loc în aceste ultime zile în centrul orașului. Sperăm că acestea sunt motive în plus care să vă apropie de spiritul Sărbătorii de Crăciun, care să vă ajute să vă bucurați mai mult.

Vă doresc să aveți un Crăciun frumos, îmbelșugat și linistit, să aveți parte de sănătate, putere de muncă și să petreceti multe clipe frumoase alături de cei dragi!

Craciun Fericit!

Mesajul primarului Costel Pistrău cu ocazia Anului Nou

Dragi băilesteni,

Suntem la finalul anului 2011, un an foarte greu, cu multe probleme sociale, dar și politice, în schimb, cu putine soluții. Cu toate acestea, pregăririle pentru noul an sunt aceleasi în casele dumneavoastră, dar contextul este unul cu totul deosebit: suntem la finalul unui an în care orașul nostru a început să valorifice potentialul fondurilor europene prin care a început implementarea proiectelor câștigate prin PIDU(Planul Integrat de Dezvoltare Urbană).

În acest an am reusit să începem implementarea proiectelor ce tin de străzi, trotuare, parcare.

Alte proiecte se găsesc în diferite stadii, de exemplu proiectul de canalizare al orașului, care se găsește în fază de licitație și desemnare a constructorului.

În anul 2011, Băileștiul a atras fonduri europene prin aceste proiecte depuse, în valoare de peste 20 milioane euro, iar în anul 2012, vrem să obținem, cel puțin, la fel ca în 2011 și atunci putem vorbi de o îmbunătățire a vieții de zi cu zi a băileștenilor.

Trebue să ne dorim și în viitor să atragem atenția tuturor investitorilor din țară și din afară că existăm, că suntem la fel de pregătiți ca ceilalți români care au reusit.

Pentru sprijinul pe care l-ați adus în susținerea orașului nostru, vă mulțumesc!

Sunt sigur că împreună putem spune, la final, am reusit! Vă urez să aveți parte de un an bun, să aveți parte de realizări și multă sănătate, iar anul care se încheie să reprezinte doar începutul unui viitor mai bun, pentru fiecare dintre noi și pentru Băilești.

La mulți ani!

Ca în fiecare an evenimentele majore cu caracter local sau național, nu sunt trecute cu vedere de băileșteni. Astfel, la 93 de ani care s-au scurs de la **Marea Unire a Transilvaniei cu Tara de la 1918**, la 1 Decembrie 2011, autoritățile locale au organizat o sensibilă manifestare care a marcat cu pregnanță mărețul eveniment.

În prezența unui public numeros și divers, în ritmurile unei muzici adecvate momentului, și-a făcut apariția primarul orașului, însotit de consilierii municipali, salariați ai Primăriei și un grup de veterani de război, care s-au așezat în „dispozitiv“. După intonarea Imnului de Stat, de către militarii secției de pompieri din Băilești, un sobor de preoți a susținut un Te Deum care a fost audiat cu pioșenie de întreaga asistență. Au urmat apoi alocuțiunile pe tema adecvată momentului, prin vocea dl. Alin Voicea, muzeograf la Muzeul **Câmpia Bileștilor**, care a făcut o succintă prezentare a evenimentelor ce au condus, de-a lungul timpului, la Marea Unire.

De o emoție profundă a fost cuvântul d-lui Ionel Mălin, comandantul secției de pompieri din Băilești, după care seria cuvântărilor a fost încheiată de către dl. Costel Pistrău, primarul

1 Decembrie la Băilești

municipiului, al cărui mesaj a mers la inima asistenței, acesta spunând printre altele: „*În fiecare an de Ziua Națională trăim momente de mare încărcătură. Acum 93 de ani în viața noastră, a românilor, a avut loc un important eveniment – Marea Unire Națională. Sărbătorim momentul de referință de la care istoria României a însemnat un destin unitar pentru întreg poporul român, momentul de la care un neam întreg și-a definit așteptările, telurile și granițele. În această măreță zi, noi toti ne amintim și îi comemorăm pe cei care și-au dat viața de-a lungul timpului pentru acest ideal, pe cei care au luptat pentru națiunea română, pentru ca noi astăzi să putem exista. Pe 1 Decembrie suntem poate mai mult decât oricând că suntem români, unii și aceiași români, indiferent că trăim în Transilvania, Moldova sau Muntenia. Privind, de asemenea, spre viitor, vedem o României care traversează un moment dificil, poate cel mai dificil de după 1989, dar acest lucru nu trebuie să ne facă să vedem într-un mod mai puțin optimist drumul spre realizarea speranțelor și dorințelor noastre. Putem însă privi într-un mod realist lucrurile și anume, împreună vom trăi și munci, pentru ca tuturor să ne fie mai bine. Cu acest prilej, transmit tuturor băileștenilor de aici și din afara țării cele mai călduroase felicitări și urări de sănătate și bunăstare. Să întâmpinați Sărbătorile de Iarnă cu bucurie, să aveți sănătate și putere de muncă pentru anul care va urma!*

La Mulți Ani, Românie! La Mulți Ani, Băilești!“

În acordurile solemne ale Imnului Eroilor a început momentul depunerii coroanelor de flori: Primăria municipiului Băilești, Consiliul Local, veteranii de război, Poliția Municipală, Secția de Pompieri, Jandarmeria, Poliția Locală, școlile și liceele din oraș.

Momentul s-a încheiat cu depunerea de coroane de flori de către reprezentanții partidelor politice.

Manifestarea s-a încheiat cu parada militară a Secției de Pompieri Băilești care au defilat cu cântecul „Treceti batalioane române, Carpații!“ după care au prezentat onorul oficialităților prezente la manifestare.

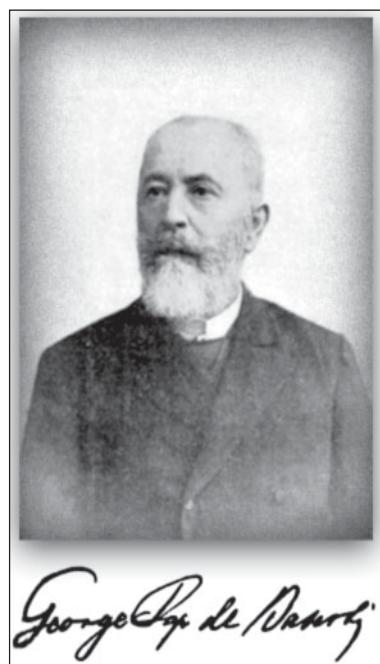
Marcel BOTĂ

O manifestare spirituală de excepție

► Continuare din pag. 1

O mărturie a atașamentului locuitorilor Băileștilui, împrejurimilor, și nu numai, a constituit-o spectacolul consacrat memoriei lui Amza Pellea de copiii de la Grădinița „Amza Pellea“, de elevii de la Grupul Școlar „Ștefan Anghel“ și de la Școala cu clasele I-VIII din com. Ghidici.

În altă ordine de idei, cititorul Gazetei de Băilești e bine să afle că pentru marele actor un rol determinant l-a avut educația primită în familie și universul băileștean al copilăriei. O discuție cu d-na Ileana Pellea, sora cea mai mică a celui comemorat, a scos în evidență faptul că Amza Pellea – tatăl – voluntar în primul război mondial (nu împlinise vîrsta încorporării), deci participant la

Gheorghe Pop de Băsești este una dintre personalitățile importante ale scenei politice transilvănești din perioada antebelică, un luptător marcant al luptei pentru drepturile naționale românești.

Născut la 1 august 1835, în comitatul Sălaj, fiu a lui Petre Pop de Băsești și al Susanei Pop de Turț, a urmat cursurile gimnaziale la Baia Mare și pe cele liceale la Oradea. Nu s-a oprit aici și Academia de Drept din Oradea a fost următoarea oprire pe drumul desăvârșirii profesionale. Îl întâlnim apoi ca funcționar public în administrația Transilvaniei.

În 1860 se căsătorește cu Mari Losonț, descendenta din viață nobilă, împreună cu care a avut o fiică, Elena.

În 1872 a fost ales deputat în parlamentul ungăr din partea cercului electoral Cehu Silvaniei, pe care l-a reprezentat până în 1881.

La 9 august 1880 a propus, într-o conferință ținută la Turda, unirea tuturor românilor din Transilvania și Ungaria într-un singur partid național. În urma acestei propuneri s-a convocat, la 17 octombrie 1880, o conferință alcătuită din 30 de fruntași români din Transilvania și Ungaria, care au decis convocarea conferinței naționale de la Sibiu din anul 1881, care a decretat solidaritatea partidelor naționale românești din Ungaria și unirea acestora sub numele de Partidul Național Român

Motto:

„*Am inviat! Suntem și vom fi. De aici înainte este depus prezentul și viitorul în mâinile noastre. Ne vom ocârmui prin noi însine și singuri vom decide destinele noastre.*“

Ziarul „Drapelul“, decembrie 1918

din Transilvania și Ungaria. Între 1881-1902 a deținut funcția de vicepreședinte, iar între 1902-1918 președinte al acestui partid.

În perioada 1892-1894, Pop de Băsești a fost unul dintre liderii mișcării memorandiste, care cerea autonomia Transilvaniei și drepturi suplimentare pentru români din Transilvania aflată în Imperiul austro-ungar. „*Români sunt lipsiți de orice drepturi politice... În număr de 3,5 milioane, ar avea dreptul, proporțional, la 75 de deputați din cei 417 căi are camera și nu au niciunul.*“ spunea Georges Clemenceau.

O altă dovedă că dileanțele românilor nu erau deloc lipsite de justificare. Documentul a fost înaintat împăratului Franz Iosef de celebra delegație a „celor 300“ la 26 mai 1892. Dar acesta nici nu l-a citit, l-a trimis la Buda-pesta și soarta lui a fost aceeași. Mai mult chiar autorilor lui, printre care și cel despre care vorbim, vor fi condamnăți la închisoare pentru susținerea Memorandumului, în cadrul procesului memoriandistilor de la Cluj în 1894. Din fericire, nu și-au executat în totalitate pedepsele întrucât, la pre-siunea unor cercuri politice europene, ale opiniei publice internaționale, dar și ale Casei Regale române, au fost amnistiați.

Este ales în funcția de președinte al Mării Adunării Naționale de la Alba Iulia având cuvântul de deschidere. Aceasta s-a ținut într-o atmosferă sărbătorescă. Pe lângă delegații oficiali, 1228 în total, au sosit peste 100 000 de oameni, ceea ce dădea Adunării înfățișarea unui mare plebiscit popular. Din toate unghurile țării române de peste Carpați, sosea poporul cu trenul, cu căruțele, călări, pe jos, îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu steaguri tricolore în frunte, cu table indicatoare a

comunelor ori a ținuturilor, în cântări și plini de bucurie. Peste o sută de mii de oameni s-au adunat în această zi spre a fi de față la actul cel mai mare al istoriei românilor.

În cuvântul său a declarat: „*Onorată Adunare, la locul acesta sfântit de sângele marilor noștri martiri v-ați adunat și dumneavoastră, ca să sfârâmați și cătușele robiei noastre spirituale, ale robiei noastre seculare și să decidem ca un popor liber asupra sortii noastre*“.

Cu credință că aici se va pune „*pătrata fundamentală a fericirii neamului nostru românesc*“, președintele Marii Adunări de la Alba Iulia, „badea Gheorghe“, cum era cunoscut în epocă, a declarat deschis lucrările în cadrul căroră s-a adoptat Rezoluția ce decidea „*unirea tuturor românilor și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România*“.

A murit câteva luni mai târziu, pe 23 februarie 1919, la vîrstă de 84 de ani. Trăise în plină perioadă de libertate și unire a transilvănenilor pentru care își dedicase mare parte din viață.

Stiați că?

◆ Gheorghe Pop de Băsești și-a donat întreaga avere Mitropoliei Greco-Catolice a Blajului „cu acel scop și acel mandat ca, din această avere, să se înființeze spre mărirea Atotputernicului Dumnezeu și în favorul dezvoltării culturale a poporului român o fundație perpetuă și neschimbătură“, iar „scopul fundației va fi promovarea culturii poporului românesc“.

◆ Pe terenul donat de Gheorghe Pop de Băsești Bisericii Române Unite cu Roma a fost ridicată noua biserică greco-catolică din Băilești, cu hramul „Sfântul Gheorghe“, sfântită în anul 2005.

Prof. Claudia SURCEL

nefericit pentru care a nutrit o vibrantă compasiune, mărturisită în familie.

A fost, cum indică și titlul, o

„Actor total în teatru, în film și poezie, Pe tron, încoronat, pe câmp de bătălie, Cu paloș sau secure, în lupte de pe cal, În chip de domn – Mihai – și Rege – Decebal,

Ce, după succese pe scenă sau pe platou, A ajuns, după o vreme, el însuși un erou, Si cu-altele nu doar din filmele acelea, É azi pentru români eternul Amza Pellea !!!“

Valentin TURCU

manifestare spirituală de excepție.

Ca încheiere, citez „Omagiu în două strofe“ închinat de semnatul acestui material.

Că în anii care vin,
S-o mai îndulci puțin
Si-o bate și la noi briza
Să-mpingă-n alte părți criza...
Să-i mai fac o urare
Să aibă grijă mai mare
Să nu cadă în excese,
Ca să aibă doar succese,
Nu doar pentru aburire,
Pentru jaf și-mbogătire,
Ci curat să militeze,
Nația să progreseze,
Să-nfierzeza impostașa,
Să să triumfe cultura,
Nu doar să strângă avere,
Când ajunge la putere,
Că avem cu toții în minte,
De-acum și de mainainte,
Destui care-au strâns averi
Si se declară prosperi,
Dupa ce-au devalizat
Ce mai avea bietul stat
Si pe blat și-au înșușit,
De e aproape falit,
Iar tot caută ceva
Ce s-ar mai putea fura,
Prin niște lichidatori,
De fapt delapidatori,
Mai mari sau ma mititei,
Ce își iau partea și ei,
Toti puși pe căptuială,
Să o iute pricopeală
Căci dacă nu „cotizează“
Afacerile stagniază
Si e jale cu trișorii,
Când vin „recuperatorii“,
Că ăsta-n stil gangsteresc,
Ori omoară, ori stâlcesc,
Cu sabie sau pistol,
Ori cu bâte de basse-ball
Si c-un întrig arsenal,
Cu expertiză-n scandal,
Indiferent de etnie
Si vechime-n pușcărie,
Intruși în societate,
Când se află-n libertate?
Aho, aho, concetăteni,
Preastimabili băileșteni,
Fac acum scurtă urare,
Care se vrea de onoare,
Pentru Nația română:
Tot pe soarta ei stăpână,
Mereu să se bucure
Printre cele libere,
Sara să fie bogată
Si de toate respectată,
Mândră, invincibilă
Si indinvizibilă,
Cu pace, prosperitate,
Să aibă belșug la toate!!!
La mulți ani cu sănătate!!!
La mulți ani popor creștin
Si nobil, de neam latin,
Credincios religiei
Ce i-a dat Sfântul Andrei,
Urmașii lui să trăiască
Tot în Legea Strămoșească!!!

Aho, aho, dragi băileșteni,
Stimabili concetăteni,
Dupa-atâtea constatari
Si asemenea urări,
Să facem una frumoasă
Pentru-ai noștri de acasă,
Căci în anul ce-a trecut,
Aici multe s-au făcut,
Chiar dacă sunt cărcotași,
Tot negativiști și lași,
Lipsiți de curaj și preget,
Si se acsund după deget,
Chiar răuoitor, mai rari,
Si cătiva contestatari,
Că se feresc să se vadă
Si bârfesc la cot de stradă:
„Distruge gardul primarul,
Gardul, chiar, și trotuarul,
Iar în anul precedent,
A furat din Monument,
Pița e-ntoarsă pe dos
Si are aspect hidis!!!“
Pentru ăsta Renovare
E-aceeași cu Demolare;
Când se reamenajează
Ceva ce un timp durează,
Intră iute la idei
Si bârfesc iar între ei,
Cu acuzații stupide,

Dușmănoase și perfide,
Si ce e bine făcut –
Multe, orișicum le put!!!
Asfaltare și parcare,
Apă și canalizare,
Sigur că în timp se fac,
Dar, la ei, e tot un drac!!!
Si mai e ceva de care
Iute s-a făcut uitare;
Salvarea Spitalului –
Performanța anului...
Eu nu cânt aici în versuri
Pe cine-a făcut demersuri,
Ca să nu fiu acuzat,
Cumva, de „partizanat“
Cătiva, să se afle-n treabă –
Nici nu știu, nici nu întrebă,
Ca, de pildă, Stan Făsui,
Zilnic matol și cam șiui,
Zicând de Sala de Sport
Că s-a făcut cu efort,
Iar, apoi, se întreba
„Cine, ce-o juca în ea?!“
El credea că numai handbal,
Că-n avem baschet și fotbal
Si că-a fost inaugurață
Si de Gatu onorată,
Prinț-un meci demonstrativ,
Dupa un moment festiv...
Două echipe titrate
La noi și-n strinătate,
Au arătat, fiecare,
Că sunt din handbalul mare
Si în ele au jucat
Două fete ce-au plecat
Din Băilești, să se-afirme
Si pe urmă să confirme,
Azi nume de importanță
Pentru marea performanță,
Ce-au dovedit, finalmente,
Că sunt și-n Băilești talente...
Si mai zice Stan Făsui
Către un vecin de-al lui,
Că-n anul care-a trecut
„Progresul“ iar a căzut...
Juca de mult la Lopeni,
Iar acum la Ciuperceni,
La Vârtop și Radovan
(Pe cănd și la Balasan?!)
După-un picaj colosal,
Joacă numai în... rural
Si e vedetă la sate –
La Gubacea, Corlate,
La Cârcota și la Bârza,
Sau la Hoarca și la Mârza,
Iar la anul... și mai rău –
La Corn și la Tencănu,
La Palilula, Cernele,
La Filaret și Ionele
Si altele, izolate
Si de Dumnezeu uitate –
Unde s-a-nsurat Urâtul
Si și-a strâmbat Foamea gâtul
Si s-a înecat mireasa,
Iar Foamea și-a făcut casa...
Azi, în anul care vine,
Îi urăm să joace bine,
Să nu mai retrogradeze,
Din contră, să promoveze,
Să fie competitore
Pentru ligi superioare!!!
Aho, aho, concetăteni,
Respectabili băileșteni,
La cumpăna anilor,
Noi vă urăm tuturor,
În două mii doisprezece
Să uită că timpul trece.
Iar lipsurile de-acum,
La alții să-si facă drum,
Face-s-ar scrum sărăcia,
Să triumfe bogăția,
Si să fiți cu toți prosperi,
Fără sărmani și someri,
Să vă-aducă numai bine
Anul nou care-acum vine,
Să-l primiți toți sănătoși
Si să-l petreceți voioși,
Fără pizmă și capricii,
Sub focuri de atificii,
Să vă-mpăcati, după ceartă,
Cu-o ceașcă de tuică fiartă,
Să nu țineți dușmanie
Disperată pe vecie,
Să jucăți în bătătură
Cu zaibăr și cu frigură,
Cu moșii și cu vecinii,
Cu nepoții și cu finii,

Crezând în bine și spor
Si că anul viitor
Va fi unul de succes,
Cu pace și cu progres
când (dacă) va fi mai bine,
Pentru anul care vine,
Să vă urați merită
Să fie îmbeșugat:
Grâu, porumb – hambare pline,
La fel beciuri, magazine,
La piață-afluență mare
De mărfuri alimentare –
Carne, brânzeturi – cum vrei –
Orez, zahăr și ulei,
Smântână și-alte lactate,
Legume, mere, nuci cu sacii,
Prazul înalt cât aracii,
Cresteri exceptionale
De păsări și animale,
Belșug de tuică și vin,
De zaibăr și de pelin,
Ca lacrimă – cristaline –
Damigeni, butoaie pline,
Sănătoși să le mâncăți
Si să le beță cumpătați.
.....
Aho, aho, dragi cititori,
Iubiți conlocutori,
Pentru anul care vine,
Se cuvin urări de bine,
Acum, ca și alte dăți:
Celor de la Primărie,
Fisc și Judecătorie,
De la școli, de la Spital,
Că mă-apropii de final,
La primar, viceprimar,
Oricărui funcționar,
La medici și farmaciști,
Inginer, economisti,
Avocați, judecători,
Procurori, executoiri,
Învățători, profesori,
Celorlalți educatori,
Elevilor – note mari
Si fără testări prea tari,
Succeze și sănătate,
În pace și libertate!!!
La fel și la negustori
Contabili și vânzători,
Agricultori, cărciumari,
Ciobani și mestesugari
Si ntreg municipiului
De-nceputul anului,
Viață bună, veselie,
Demnitate, bogăție,
Din toate ce-or fi să fie!!!
La multi, ani elevi, studenți,
Copii și adolescenți,
La multi, ani părinți, bunici,
Fete și femei de-aici,
La mulți ani, patron șiomer,
Din oricare cartier,
Mulți ani celor necăjiți
Si celor mai înstăriți
Si-acelor băileșteni
Ai noștri concetăteni,
Aflați în strinătate,
La mulți ani, cu sănătate
Si casă mai curând
Să revină rând pe rând!!!
.....
Aho, aho, concetăteni,
Multstimabili băileșteni,
Nu mai e mult de umblat
Si mă tem că-am abuzat
Si fac ultima urare
Pentru toti aceia care,
Chiar dacă îi plătesc,
Ei „Gazeta“ ... tot citeșc...
Pentru-ai noștri cititori,
Pentru colaboratori,
Pentru distribuitori
Si pentru răuoitorii,
La destule refractari,
Ba, chiar și contestatori,
Ca detasat să gândescă
Si „Gazeta“ ... să citească
Si, cu conștiințele treze,
La ea să colaboreze,
Ca, în anul care vine,
Să scrie numai de bine,
Să nu se mai supere
Si nici să mai sufere,
Băileștiul să ne trăiască!!!
Si-n veci Tara Românească!!!

Valentin TURCU

N-a fost să fie cum ne-am așteptat

► Continuare din pag. 8

gatul FRH, o persoană agreabilă și discretă care îmbină armonios sobrietatea oficialului cu sensibilitatea și delicatețea Omului, calitate pentru care vom spune simplu: „Jos cu pălăria“. O mare contribuție la reușita competiției și la stabilirea adevărată ieșirii au adus-o cuplurile craiovene de arbitri: Bicioi-Pătru (care au condus 3 jocuri), Radovici-Ristea (3); Dumitru-Ionescu și Gorina-Melențu (câte două).

Ce s-ar mai putea spune despre acest turneu? În primul rând, că organizarea a fost la înăltime, fapt pentru care merită felicitări dinamicul director al clubului, prof. Florin Duinea, chiar dacă eforturile au fost uneori „întunecate“ de comportarea câtorva spectatori care nu ne fac cinste. Luând exemplul reședinților, ar fi bine să se găsească niște lideri ai galeriei care să-i mobilizeze pe iubitorii de handbal și să-i încurajeze în mod civilizat pe copii, pentru că au mare nevoie de suport moral în drumul lor spre devenire. De asemenea, se impune o analiză realistă, matură, obiectivă și responsabilă a comportării echipei, să se corecteze greșelile apărute în jocul băieților, să se pună mai mult accent pe tactica de joc, să se lucreze mai mult la forță, eventual prinț-o colaborare cu antrenorul Mihai Bădescu de la lupte. Copiii să nu se descurajeze pentru evoluția lor mai puțin reușită, să se dea dovadă de bărbătie, pentru că drumul, nu numai în sport, ci și în alte domenii, este presărat cu urcări și coborâsuri și numai aceia care nu se sperie de eventualele momente mai puțin plăcute pot ajunge unde și-au propus și unde dorim cu toții. Capul sus! Să nu uităm nici noi, spectatorii, și nici, mai ales, ei, sportivi, ceea ce spunea nu demult, la un concurs între licee, prof. Crisită Văduva, directorul Grupului Școlar „Ștefan Anghel“: „Pentru a ajunge mai departe și a realiza ceva, trebuie să învățăm să și pierdem, ca să putem apoi să căștigăm.“

Fără comentarii!
Gh. GHEORGHIȘAN

P.S. Am aflat cu stupeare de la directorul clubului că, întrucât nu s-a respectat regulamentul FRH privind prezența în teren a unui singur jucător cu doi ani sub vîrstă admisă și s-au folosit în unele perioade doi, s-au pierdut cu 10-0 meciurile cu CSS Craiova și LPS Târgu-Jiu și, în plus, echipa a fost penalizată cu două puncte, așa încât a rămas cu 0 puncte, pe ultimul loc. Este o greșeală impardonabilă pentru o antrenoare cu experiență, pe care am lăudat-o de multe ori pentru entuziasmul său și, indiferent că a fost cauzată de neatenție sau, cu atât mai mult, de neștiință, ca să nu-i spunem incompetență, este la fel de gravă. Păcat de eforturile copiilor, de banii irosiți cu organizarea acestui turneu, de efortul și de entuziasmul părintilor și al spectatorilor civilizați, adevărații fani ai echipei, de munca organizatorilor. Este o situație care ne-a lăsat fără cuvinte, neverindu-ne, parcă, să credem că se poate întâmpla așa ceva la acest nivel ceea ce impune odată în plus analiza de care vorbeam mai sus. O informație de ultimă oră: s-a hotărât retragerea echipei din competiția în care fusese înscrisă.

NAŞTEREA DOMNULUI – SĂRBATOAREA DARULUI SUPREM

Ne apropiem cu pași repezi de marele praznic al Nașterii Domnului, sărbătoare în care primim darul cel mai de preț al lui Dumnezeu – Fiul Său, Mântuitorul nostru. Nașterea Lui nu este o naștere oarecare, Însuși Dumnezeu este Cel Care ia trup și Se naște Om pe pământ.

Să ne transpunem puțin în secolul I, atunci când Fiul lui Dumnezeu a venit în lume, „la plinirea vremii”, cum spune Sfânta Scriptură. Omenirea trecea prin un moment specific. Era un secol de tranziție care marca trecerea de la o eră la alta. Epoca aceea era, ca de altfel orice epocă în preajma unor schimbări radicale, o epocă de adânci frâmântări și prefaceri, când cele vechi se prăbușesc iar cele noi încă nu apar, epoci în care foarte mulți se prezintă și se cred salvatori. Era un secol de tranziție, foarte asemănător secolului nostru (câtă nu se cred salvatorii poporului român?). Ierarhia valorilor era dărâmată și inversată, corupția și violența atinsese răcote maxime, domina criminalitatea, prefacătoria și decădere morală (asemănările cu zilele noastre nu sunt pur întâmplătoare). Poporul iudeu, pe care Dumnezeu l-a ales ca prin el să primească omenirea în vederea Întrupării Fiului Său, a devenit bigot, fariseu, materialist, limitat la forme, pierduse calea.

Civilizația romană ajunsese la un maxim al dezvoltării sale. Cultura greacă, prin filozofii ei Pitagora, Socrate, Platon, ajunsese să dibuje puțin un Logos, o Întelepciune, dar fără să o poată descompune și fără să o poată concretiza. În general, lumea nu mai știa încotro să-o apuce. Cultul pagân îmbătrânișează în absurditatea sa. Nădejdea în venirea lui Mesia creștea, nefiind altă speranță de salvare. Chiar lumea pagână simțea că venise o „plinire a vremii”.

În această conjunctură, cerul s-a deschis pentru pământ, un înger a fost auzit de păstori spunând: „Vă vestesc bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Astăzi, în cetatea lui David S-a născut un Mântuitor Care este Hristos Domnul“ (Lucia II, 10-11).

În general, trei categorii de oameni participă la Nașterea Mântuitorului: păstori, magii și Irod.

Primii cărora li se vestește acest mare eveniment sunt păstori, oameni înrăuțiți cu natura. Ei sunt cei care văd și-n pom, și-n floare, și-n pământ pe Creatorul lor, Dumnezeu. În simplificare, îmbinată cu smerenia și curăția inimii, ei au putut auzi cel mai ușor descooperirea îngerului, care le vestește Bucurie mare. Apoi au auzit îngerii, care prin cântarea lor, aduceau mesajul cerului adresat pământului cu ocazia Nașterii Mântuitorului: „Slavă încă de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.“ Prin Cel Ce S-a născut în pesteră, cerul s-a deschis din nou pentru pământ. Oamenii pot avea din nou un grai comun cu al îngeriilor, pot cunoaște și slăvi împreună cu îngerii pe Dumnezeu. În această stare, încă Dumnezeu fiind, ni se vestește că va coborî pace pe pământ, iar noi, oamenii, vom cunoaște din nou, între noi, bunăvoie. Mesajul trimis la Nașterea Domnului se adresează tuturor oamenilor, întregii istorii umane și, în special nouă, creștinilor, care îl mărturisim pe Hristos, Mântuitorul lumii. Dar îl auzim noi, sau ne astupăm urechile continuând să ne organizăm viața afară de Hristos? Bine a spus

un gânditor aproape de zilele noastre: Iisus Hristos este Piatra de temelie a vietii umane și a organizației ei. Dacă luati această Piatră, totă zidirea se prăbușește. Hristos nu este pentru noi nici teorie, nici reflectii abstractive. Nu. El este însăși viața noastră. și El este prezent în fiecare, în măsura în care deschidem ușa inimii, ea devine o iesie în care El Se naște, trăiește și ne dăruiește putere, înțelepciune și iubirea Lui.

A doua categorie de oameni cărora Dumnezeu le descooperă Nașterea Sa sunt magii. Ei reprezintă știința adevărată care, în special în acest secol de așteptare, caută pe diverse căi: prin filozofie, prin citirea în stele, prin vechile religii să găsească sensul vieții, să ajungă la esență, la cunoașterea adevarărilor. Magii au descifrat, prin intermediul stelei călăuzitoare, că în Univers s-a produs un fenomen extraordinar, că S-a născut regele lui Israel cel așteptat, care va aduce mântuirea lumii. Prin magi, Dumnezeu admonesteaază poporul israelit. Magii au văzut, s-au sesizat de stea, poporul iudeu nu s-a sesizat de prooroci, pe multi dintre ei ucigându-i. Prin magi Iisus Hristos deschide poarta credinței pentru neamuri. El Se descooperă poporului israelit prin pagânii(magii) care vin tocmai din Persia, ca să vestească Nașterea Mântuitorului. Venirea magilor este totodată o formă de prevestire a viitorului care arată că neamurile pagâne vor intra în Împăratia lui Dumnezeu.

Venirea magilor este totodată o formă de prevestire a viitorului care arată că neamurile pagâne vor intra în Împăratia lui Dumnezeu. În această stare, încă Dumnezeu nu s-a născut adus pruncului trei daruri: aur, smirna și tâmâie. Închinându-se ca unui mare împărat și Dumnezeu ei I-au adus pruncului trei daruri: aur, smirna și tâmâie.

Aurul este darul de multumire pentru bogății și bunătățile pământesti. Prin aur I-au adus lucrul cel mai de preț pe care omul, încă legat de cele pământesti, îl poate aduce spre multumire. Magii, înțelepti fiind, îl depun la picioarele Celui Ce a venit să ridice pământul din deșertăciunea strălucirilor trecătoare. Ca unui Om I-au adus aur și ca pe Dumnezeu L-au rugat să ne ajute să renunțăm la el. *Smirna* este simbolul îmbălsămării trupului căzut în moarte. Ca unui Om I-au adus smirna spre îmbălsămarea trupului Său, ca pe Dumnezeu L-au rugat totodată să primească moartea și să ne ridice și pe noi în Învierea Sa. *Tâmâia*, simbolul jertfei de rugăciune, sprijină și deschide drumul rugăciunilor noastre, pentru a junge până la scaunul Celui Prea Înalt.

Astfel, lângă ieslea lui Iisus s-au întâlnit adevărată știință omenească a magilor cu smerenia curată a păstorilor. Putem spune că păstorii și magii reprezintă, în general, mintea înteleaptă și inima curată, care de-a lungul istoriei L-au recunoscut pe Iisus Hristos ca Mântuitor al lumii, I-sau încinat și I-au adus daruri.

A treia categorie care participă la Nașterea Mântuitorului o formează Irod împreună cu fariseii și cărturarii, conducătorii religioși ai poporului iudeu. Irod nu s-a întodată de vesteau adus de magi, ci a fost convins că regele pe care ei îl caută este Însuși Mesia. În loc să se bucure, s-a tulburat, în loc să-l caute împreună cu ei, a planuit să-l ucidă. Egoist, avid de putere, temându-se pentru tronul lui, după cum prin sânge s-a ridicat, tot prin sânge a vrut să-l mențină; a recurs la violență și minciună spunând că vrea el Însuși să meargă să I se încâne. A mintit. A trecut prin sabie, după cum marturisește Sfânta Scriptură, 14000 de prunci. Aceasta i-a fost încinare.

Asemenea lui Irod, tot Ierusalimul auzind vestirea magilor s-a tulburat. Arhiereii și cărturarii poporului iudeu au participat la această tulburare, temându-se că Cel ce a venit le va strica liniștea. Poate că Irod n-ar fi îndrăznit să ucidă pruncii din Betleem și împrejurimi, de doi ani și mai mici, dacă n-ar fi avut aprobarea tacită a conducătorilor religioși ai iudeilor. Tot asă, de-a lungul istoriei, puterea laică n-ar fi comis atâta atrocitate cădă n-ar fi avut uneori consimțământul tacit sau chiar imboldul unor reprezentanți ai diferitelor religii. De comun acord cu Irod, au vrut să scape de El, pentru a-și asigura conducerea politică și spirituală a poporului.

Asemenea lor, vointa egocentrică și idolatră a omului ca individ sau colectivitate, adeseori nu vrea să renunțe la sine, la autonomia sa și „ucide“ orice mână întinsă de Sus. Attitudinea avută la Nașterea Domnului se menține de-a lungul timpului. Cele trei categorii persistă până astăzi. Dacă mintea și inima L-au întâmpinat și s-au încinat lui Hristos, voina în schimb îl se opune. Chiar până azi, chiar în noi însine. Cu mintea poate înțelegem, cu mintea îl căutăm, îl dorim, dar voina nu ne lasă de multe ori să ne înfrângem mândria, ambicia, să regretăm greșelile făcute, pentru ca inima noastră să devină iesie în care

să Se naște Hristos.

Acum este perioada în care ar trebui să se bucure și cerul și pământul în același timp, oamenii și îngerii, alături de toți aceia care cândva, în istoria unei lumi mai mult decât zbuciumată, L-au așteptat pe pruncul Acesta care uiemește și uneste totodată cerul cu pământul, chemându-le la încinare. și totuși picătă în comun, în derisoriu, suntem atrași de sărbătoarea unui Crăciun legat mai mult de orice hipermarket, mai mult de stradă decât de biserică. Un Crăciun mai mult televizat decât liturghisit, decât asa cum ar fi vrut Mântuitorul să fie. Mai avem câteva zile de post până în dimineața zilei de 25 decembrie, când în zori de lume nouă și de Liturghie coborâtă pe pământ, să fim pregătiți pentru a primi Pruncul. Dacă nu am postit, mai avem vreme. Să-i dăm lui Hristos nepostirea noastră scăldată în lacrimă părerii de râu că nici în anul care a trecut nu I-am fost aproape. Am fost gazde neprimitoare, neatente la căt cer ne-a coborât Hristos în viață? Să încercăm, fie și în al doisprezecelea ceas să suportăm jertfa postului și să primim plată de la Dumnezeu. Nu am pregătit masă bogată pentru această zi? Unde L-ai văzut pe Hristos căutând la bogăția meselor? El căută în ochii mesenilor, ca să afle bogăție de duh, de minte și de înțelegere! El vrea să înțeleagă de ce a venit și căte a adus cu sine în această venire în firea umană. În miroslul neplăcut al stării de păcatăsenie a omului, Hristos aruncă bobul de tămâie al nădejdii în nașterea de acum și în Învierea Sa, alungând toate miresmele morții și readucând dragostea și nădejdea, darurile cele mai de preț ale Crăciunului.

Fie lăudat și primit Hristos-Pruncul în inimile noastre!

Prof. Ionela-Veronica CATANĂ
Preot Ciprian CATANĂ

Pregătiți pentru iarnă

Iarna începe să-si intre în drepturi după ce la Miercurea Ciuc s-au înregistrat -13°C. Pentru următoarele trei luni meteorologii au vești bune pentru împătimii sporturilor de iarnă. Pentru luna decembrie meteorologii prognozează temperaturi medii lunare, ale aerului, în limite apropiate de normele climatologice la scară întregii țări. De asemenea, meteorologii anunță că în luna decembrie cantitățile lunare de precipitații vor fi în limitele normale în estul și sud-estul țării. Pentru zonele sudice și sud-vestice aceste valori vor fi sub cele medii multianuale, iar în nord-vestul și centrul teritoriului, peste valorile normale. Si în prima lună a anului viitor, după cum spun meteorologii, temperaturile medii ale aerului vor înregistra valori apropiate de mediile multianuale lunare, în cea mai mare parte a teritoriului.

Autoritățile locale, Consiliul Local Băilești, Primăria Băilești, împreună cu Administrația drumurilor sunt pregătite pentru iarna aceasta, chiar dacă vor fi temperaturi scăzute, ninsori abundente, polei, etc. În funcție de vreme, intervențiile vor fi permanente, se va acționa pe sectoare, fiecare sector având o echipă de intervenție mereu pregătită. Pe lângă aceste echipe, se va interveni și cu oamenii de la Serviciul Social Băilești.

În scopul desfășurării activității acestor echipe, sunt pregătite următoarele materiale și utilaje:

- sare: 4 tone;
- buldoexcavator;
- 2 pluguri autopurtate;

Pregăririle pentru iarna 2011-2012, privind deszăpezirea se află în linie dreaptă, întreaga strategie pentru depășirea cu bine a acestui sezon a fost stabilită și pusă la punct, încât să nu apară probleme.

Chiar dacă vremea este imprevizibilă, și iarna cu a ei zăpadă reușește în fiecare an performanța de a ne lua prin surprindere, autoritățile locale din municipiul nostru s-au pregătit serios pentru întărirea sezonului de iarnă 2011-2012 și dau asigurări că nu vor fi probleme și că se va face față situației.

Auraș-Tedi POPA

